

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2020-2023

(skrajne daty)

Rok akademicki 2020/2021 i nast.

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Krytyczna analiza tekstu w praktyce redakcyjnej
Kod przedmiotu*	IVA2
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Zakład Literatury i Kultury XIX Wieku oraz Badań Mitoznawczych
Kierunek studiów	filologia polska
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	Rok II semestr 4; rok III, semestr 5 (studia 1 stopnia)
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot specjalnościowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	prof. dr hab. Marek Stanisz
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	prof. dr hab. Marek Stanisz, dr hab. prof. UR Joanna Rusin, dr hab. prof. UR Kazimierz Maciąg, dr hab. prof. UR Mariusz Chrostek, dr Wojciech Maryjka

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
4		30							4
5		30							4

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

X zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)
zaliczenie z oceną**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Poziom wiedzy ogólnej na poziomie maturalnym. Znajomość problemów wiedzy o literaturze na poziomie I lub II roku studiów licencjackich.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zdobycie wiedzy o wybranych zagadnieniach dotyczących redakcyjnego opracowania tekstów.
C2	Kształcenie umiejętności praktycznych dotyczących redakcyjnego opracowania tekstów.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student/ka zna i właściwie stosuje terminologię fachową dotyczącą opracowania redakcyjnego tekstu.	KW_02
EK_02	Student/ka ma podstawową wiedzę o związkach praktyki edytorskiej z różnymi dziedzinami humanistycznymi.	KW_02
EK_03	Student/ka potrafi poprawnie przygotować pracę pisemną o charakterze ogólnym oraz naukowym na tematy odnoszące się do różnych dziedzin życia.	KU_07, K_U10
EK_04	Student/ka przestrzega zasad zawodu redaktora wydawniczego i rozumie jego znaczenie społeczne.	K_K03

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu – nie dotyczy

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne	Liczba godzin
1. Wprowadzenie: prezentacja planu pracy, podstawowe pojęcia (tekst, analiza, krytyka).	2
2. Znaki korektorskie.	4
3. Redakcja wydawnicza tekstu – stosowanie znaków korektorskich (ćwiczenia praktyczne).	10
4. Język jako tworzywo tekstu: zróżnicowanie tekstów ze względu na cechy językowe, style językowe. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 110-121 (rozdz. <i>Tekst a style językowe</i>). [lub inne opracowanie dotyczące stylów języka polskiego]	2
5. Stylistyczne przeredagowywanie tekstu ze względu na podstawowe wyznaczniki różnych stylów komunikacji. Korekta tekstu – ćwiczenia.	4

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

6. Słowniki przydatne w pracy redakcyjnej. Ćwiczenia w Bibliotece UR.	2
7. Rodzaje wypowiedzi ze względu na cel i kanał przekazu: porównywanie tekstów. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 76-109 (rozdz. <i>Tekst a wewnętrzne różnicowanie języka</i>).	2
8. Struktura tekstu. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 177-281 (rozdz. <i>Struktura i semantyka tekstu</i>).	4
9. Wyznaczniki spójności tekstu. Lektura obowiązkowa (1 pozycja do wyboru): Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). <i>Tekstologia</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 282-292 (rozdz. <i>Spójność i integralność tekstu</i>) [lub] Dobrzyńska, T. (1993), <i>Tekst. Próba syntezy</i> . Warszawa, s. 23-30 (rozdz. <i>Mechanizmy spójności tekstu</i>).	4
10. Tytułatura tekstu. Zasady sporządzania tytułów i podtytułów w praktyce. Korekta tekstu – ćwiczenia. Zadanie: Zebranie różnych tytułów tekstów literackich, publicystycznych, informacyjnych itp. (co najmniej 30).	4
11. Budowa akapitów w zależności od typów wypowiedzi. Korekta tekstu – ćwiczenia.	4
12. Zasady cytowania. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa (1 pozycja do wyboru): Wolański, A. (2008). <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i> . Warszawa, s. 189-209 (rozdz. <i>Cytaty, przytoczenia, parafrazy, powołania</i>) [lub] Maćkiewicz, J. (1996). <i>Jak pisać teksty naukowe?</i> Gdańsk, s. 130-137 (rozdz. <i>Trudna sztuka cytowania</i>).	4
13. Teksty naukowe: tekst główny i tekst poboczny: style redagowania przypisów. Korekta tekstu – ćwiczenia. Wolański, A. (2008). <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i> . Warszawa, s. 234-247 (rozdz. <i>Przypisy</i>).	4
14. Teksty naukowe: obudowa tekstu. Korekta tekstu – ćwiczenia. Lektura obowiązkowa: Maćkiewicz, J. (1996). <i>Jak pisać teksty naukowe?</i> Gdańsk, s. 138-148 (rozdz. <i>Obudowa tekstu</i>).	2
15. Retoryczne podstawy orientacji w tekście. Lektura obowiązkowa: Rusinek, M., Załazińska, A. (2005). <i>Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić</i> . Kraków: Wydawnictwo Znak.	2
16. Problematyka i kompozycja utworów literackich (uwarunkowania gatunkowe i indywidualne). Lektura obowiązkowa: Fieguth, R. (2002), <i>Rozpierzchłe gałązki. Cykliczne i skojarzeniowe formy kompozycyjne w twórczości Adama Mickiewicza</i> , tłum. M. Zieliński. Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN – Wydawnictwo. Markiewicz, H., (1996), <i>Główne problemy wiedzy o literaturze</i> . Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych.	4

17. Test sprawdzający.	2
------------------------	---

3.4 Metody dydaktyczne

analiza tekstów z dyskusją, samodzielna praca studenta, praca w grupach, pogadanka, referat, prezentacja, gry dydaktyczne.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć, test sprawdzający	ćw.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Czynne uczestnictwo w zajęciach – wykonywanie ćwiczeń i prac kontrolnych.
Test sprawdzający – obejmujący znajomość wszystkich zagadnień omówionych na konwersatorium.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów (wykład i ćwiczenia)	60 godz.
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	4 godz.
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, lektura własna, przygotowanie referatów, przygotowanie prac kontrolnych przygotowanie do testu sprawdzającego itp.)	136 godz.
SUMA GODZIN	200 godz.
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	8

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- Antczak M., A. Nowacka (2009). *Przypisy – powołania – bibliografia załącznikowa. Jak tworzyć i stosować. Podręcznik*. Warszawa: Wydawnictwo SBP.
- Bartmiński, J., Niebrzegowska-Bartmińska, S. (2012). *Tekstologia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. [lub inne wydanie].
- Chwałowski, R. (2002), *Typografia typowej książki*, Gliwice: Helion.
- Dobrzyńska, T. (1993), *Tekst. Próba syntezy*. Warszawa: Instytut Badań Literackich – Wydawnictwo.
- Goliński, Z. (1969), *Edytorstwo – tekstologia. Przekroje*. Wrocław: Zakład Narodowy imienia Ossolińskich.
- Fieguth, R. (2002), *Rozpierzchłe gałązki. Cykliczne i skojarzeniowe formy kompozycyjne w twórczości Adama Mickiewicza*, tłum. M. Zieliński. Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN – Wydawnictwo.
- Kuziak, M., Rzepczyński, S. (2007). *Jak pisać?* Bielsko-Biała: Wydawnictwo Park Sp. z o.o.
- Krajewski M., 2001, *Vademecum autora i wydawcy prac naukowych*, Włocławek.
- Maćkiewicz, J. (2010). *Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Maćkiewicz, J. (1996). *Jak pisać teksty naukowe?* Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.
- Markiewicz, H., (1996), *Główne problemy wiedzy o literaturze*. Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych.
- Mayenowa, M.R. (2000). *Poetyka teoretyczna. Zagadnienia języka*. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich – Wydawnictwo.
- Rusinek, M., Załazińska, A. (2005). *Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić*. Kraków: Wydawnictwo Znak.
- Wolański, A. (2008). *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca:

Zaleca się lekturę dowolnie wybranych opracowań i materiałów (spoza listy).

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej